

NIEUWSBRIEF 'DE TIJD GERITST' VERPLEEGHUIS OUDSHOORN

INFORMATIE VOOR BETROKKENEN BIJ HET PROJECT 'DE TIJD GERITST'

Redactie: Peggy van Hemessen, coördinator dagbesteding Uitbureau

Nummer **6** Datum 15 februari 2018

Via deze nieuwsbrief brengen wij u op de hoogte van het bijzondere project 'De tijd geritst'. Scholieren van het Wellantcollege komen alweer voor het achtste jaar in contact met bewoners van Oudshoorn.

Donderdag 15 februari, alweer de dag van de vijfde en laatste gesprekken. Zo'n project lijkt altijd te snel te gaan, voor je het weet is het einde in zicht!

Vandaag de derde gesprekken waarin de persoonlijke onderwerpen van de bewoners centraal staan. En het ging vandaag over: Vakantie, familie, koor, huwelijk, wijsheden, hobby's en kinderen. Hoewel het vragen maken steeds makkelijker gaat hebben de leerlingen af en toe een zetje in de goede richting nodig met "wat vraag je nou allemaal"?

Bij de voorbereiding was het soms ook even nadenken over het hoe en wat van de vragen.

In de lift naar boven kwam de docent van het Wellantcollege een deelnemende bewoner tegen. Op de vraag van de docent hoe het ging met de leerling, gaf de bewoner een duidelijk antwoord: "Een aardige jongen, maar als hij later op zijn werk ook zo'n grote mond heeft, wordt hij ontslagen"!

Een bewoner was vandaag jarig. Uiteraard hebben de leerlingen voor haar gezongen en had "haar" eigen leerling een bos bloemen als cadeau!

En de leeftijd van de bewoner? Dat werd hem snel duidelijk gemaakt, daar vraag je niet naar!

Een bewoner vertelde over zijn familie en de gelegenheden dat ze samen kwamen, verjaardagen en feestdagen. De leerling vroeg wat er zoal werd gedronken en gegeten. De bewoner corrigeerde de leerling met "geen eten", maar "snoeperijen", zoals blokjes jong belegde kaas, plakjes worst en rolletjes ham met een augurk erin.

En als we het toch over verjaardagen hebben, de bewoner vertelde dat hij 10 augustus jarig was. Toen de begeleiding daarop vertelde dat ze 7 augustus jarig was, zei de bewoner: Wij zijn een goede soort"! Een andere bewoner vertelde over haar dochter en dat ze - toen ze uit huis ging - de weekenden gelukkig nog wel thuis was. Dezelfde bewoner was moe, dat kwam zo zei ze, omdat haar man haar overal mee naar toe sleepte. Op de vraag waarom ze dan niet een keer "nee" zei, antwoordde ze: "Ik ben blij dat hij mij meeneemt, kan hij niet een ander meenemen".

Over wijsheden: op de vraag naar de mooiste opera gaf de bewoner aan dat hij Russisch kon neuriën!

Bij een aantal dames ging het over hun huwelijksdag.

Een van deze bewoners vertelde dat ze in april was getrouwd, het voorjaar tegemoet! En haar trouwjurk werd na haar huwelijksdag een zondagse jurk, gewoon een stukje eraf gehaald! Zo'n zondagse jurk had wel wat uitleg nodig, de leerling vertelde dat zij geen zondagse jurk had, ook naar een feestje deed zij een

broek aan, waarop de bewoner fijntjes opmerkte dat zij bij een jurk ook een broek aanhad.

Over het aanzoek kon ze kort zijn, niks geen aanzoek, maar gewoon "Ik heb een huisje op het oog, zullen we gaan trouwen"?

Op de vraag of haar man niet zo romantisch was gaf ze het antwoord dat mannen niet zo romantisch waren, waarop de bewoner naast haar, een man, dit tegensprak, hij was juist erg romantisch!

Een leerling vroeg aan haar bewoner of ze wel eens op date ging vroeger? Een mooi voorbeeld van de generatiekloof, de bewoner had een afspraakje!

Over trouwen ging het ook bij een andere bewoner. Zij vertelde dat ze op haar trouwdag de gelukkigste vrouw ter wereld was! En over de uitzet: van alles 6, zo vertelde ze tegen "haar" leerling en ook alles wat je in de keuken nodig had, zoals een melkkoker. Laat de leerling daar nou nog nooit van gehoord hebben!

En nerveus op de trouwdag waren ze, want: "trouwen is houden!".

Een ander bewoner wilde graag praten en op de momenten dat "haar" leerling even snel de antwoorden opschreef, vroeg ze aan de andere bewoners en leerlingen: als jullie wat te vragen hebben, ik ben er nu!

En het ging over honden. Een bewoner vertelde dat ze een teckel had, Annabel, "haar hondenkind". "Het is een stamboomteckel, niet goedkoop", zo vertelde ze. De bewoner er tegenover had een duidelijke mening over teckels: "Dat is een lullig hondje voor een man"

Ook ging het over het koor, waar een bewoner jaren lid van was geweest, "haar" leerling weet nu precies hoe het zit met de verschillende stemmen in het koor en wie waar stond.

Volgende week wordt het boek gemaakt. Bij de praktische uitleg werd er tegen de leerlingen verteld dat ze hun creativiteit mee moesten nemen, waarop een van de leerlingen zei: "Ik neem mijn moeder wel mee"!

